

ΤΟ ΤΣΟΥΝΑΜΙ

του Άκη Χουζούρη (13-3-11)

Δύο χώρες. Ιαπωνία και Ελλάδα. Τόσο μακριά μα και τόσο παράλληλες οι πορείες τους. Στην Ιαπωνία βασικό στοιχείο του λαού είναι η πειθαρχία και η οργάνωση. Σε κάθε αβεβαιότητα έχουν καταστρωθεί πολλά διαφορετικά σενάρια για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε έκτακτης κατάστασης. Το τσουνάμι ήταν καταστροφικό. Οι άνθρωπινες ζωές που χάθηκαν και οι ανυπολόγιστες καταστροφές έχουν σκιάσει τη χώρα του ανατέλλοντος ηλίου.

Ελλάδα. Βασικό της στοιχείο ως λαός είναι η απειθαρχία και η ανοργανωσιά. Κάθε αλλαγή στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη ή κάποια αβεβαιότητα στον κόσμο είναι ικανή να καταστρέψει οτιδήποτε έχει χτιστεί στη χώρα. Η κρίση του 2008 ήταν καταστροφική. Η χώρα δεν μπορεί να δανείζεται πλέον από τις αγορές, μειώθηκαν οι μισθοί και η ανεργία έχει φτάσει στο 20%.

Και οι δύο χώρες οφείλουν ένα από τα μεγαλύτερα χρέη ως το αντίστοιχο ΑΕΠ τους. Στην Ιαπωνία το χρέος φτάσει στο 180% ενώ στην Ελλάδα πλησιάζει το 150%. Και οι δύο χώρες έχουν μεγάλη Ιστορία και ένδοξη παράδοση ενώ πρόσφατα στην μεν Ιαπωνία θεωρούνταν ότι θα υποσκελίσει και την ίδια την Αμερική σε εξαγωγές, στη δε Ελλάδα στην εποχή των Ολυμπιακών Αγώνων όδευε να μπει στις 20 πιο προηγμένες χώρες του κόσμου. Η ευημερία της Ιαπωνίας στηρίχθηκε στη θεωρία του Αμερικάνου επιστήμονα Deming, εφαρμόζοντας από τη δεκαετία του 1950 τους κύκλους ποιότητας και το δημοφιλές «P.D.C.A.», ενώ η Ελλάδα μετά τη Δικτατορία, με την άνθηση της Δημοκρατίας και «καίγοντας τους φακέλους της Εθνικοφροσύνης», γνώρισε αναπάντεχη ανάπτυξη και πλούτο. Οι τελευταίοι όμως των Ιστορικών κύκλων σε κάθε χώρα, έβαζαν τρανταχτό τέλος στην ανάπτυξη. (Οι Ιάπωνες με την υπερανάπτυξη των τραπεζών τους και οι Έλληνες με την εκτόξευση των δανείων του κεντρικού κράτους).

Στην Ιαπωνία όπως στην Ελλάδα υπάρχει έντονο δημογραφικό πρόβλημα. Και στις δύο χώρες η διαφθορά στο Δημόσιο τομέα και η διαπλοκή πολιτικών και μεγάλων εταιριών έχει φτάσει στο απροχώρητο. Στην Ιαπωνία όμως η παράδοση αφήνει περιθώρια τιμωρίας, έως και το φημισμένο χαράκιρι αν θεωρηθεί ότι ο Ιάπωνας φταίει σε ένα θέμα τιμής. Στην Ελλάδα έχουμε συστήματα κάθαρσης μέσω της Βουλής, τις δημοφιλείς εξεταστικές επιτροπές, που καταδικάζουν την πράξη όχι το πρόσωπο της άνομης πράξης.

Στην Ελλάδα η έννοια της λέξης συναίνεση, συμβιβασμός, προσαρμοστικότητα ισοδυναμούν με την προδοσία. Είναι ενδεικτικό ότι μετά την τρομερή επιτυχία του Γ. Παπανδρέου όχι μόνο η Ε.Ε., να μειώσει το επιτόκιο, όχι μόνο να επιμηκύνει την αποπληρωμή του χρέους, όχι μόνο να αγοράζονται πλέον τα ομόλογα μας από την ΕΚΤ, αλλά ουσιαστικά πλέον να μην υπάρχει πιθανότητα χρεωκοπίας της χώρας, οι

μόνοι που είπαν καλά λόγια ήταν η Ν. Μπακογιάννη και ο Φ. Κουβέλης. Άνθρωποι που ξέφυγαν από τα πλοκάμια των παλιών κομμάτων τους, νιώθουν απελευθερωμένοι και λένε πλέον τα αυτονόητα.

Στην Ιαπωνία δημιουργήθηκε έκτακτο συμβούλιο διαχείρισης κρίσης από όλα τα κόμματα της πολιτικής ζωής του τόπου. Αν και είναι νωρίς και η καταστροφή δυσβάστακτη, θεωρείται δεδομένο ότι οι Ιάπωνες θα τα καταφέρουν. Θα διαχειριστούν την κρίση. Την τρομερή κρίση που τους έλαχε. Εμείς οι Έλληνες τι πιστεύετε ότι θα κάνουμε με τη δική μας κρίση; Θα συνεργαστούμε επιτέλους; Θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας σε κάθε ιδιαίτερο θέμα που διαχειριζόμαστε καθημερινά, ενώνοντας το πάζλ της επανάκαμψης;

Η Ιαπωνία θα ξαναχτίσει ψηλότερα τείχη στις ακτές της και θα επικεντρώσει τις ενέργειές της, για πιο ασφαλείς εγκαταστάσεις για πυρηνική ενέργεια. Εμείς στη Ελλάδα; Όταν τραβηχτούν τα νερά πώς θέλουμε να ξαναχτιστεί η Ελλάδα; Θα πρέπει η επόμενη κρίση να μην μας βρει πάλι με τέτοιο χρέος. Η έκτακτη σύνοδος κορυφής τελείωσε την Παρασκευή προς Σάββατο τις πρώτες πρωινές ώρες και την Κυριακή ο Γ. Παπανδρέου συγκάλεσε έκτακτο υπουργικό συμβούλιο. Μάλλον ήρθε η ώρα της κρίσης. Για όλους. Και για αυτούς που γκρινιάζουν συνεχώς, αυτούς που πιστεύουν ότι η λύση θα έρθει πολύ εύκολα ή αυτούς που συνεχώς επαναλαμβάνουν ότι φταίνε οι άλλοι και όχι πρώτα οι ίδιοι-ειδικά οι πολιτικοί που διοίκησαν. Δεν θέλουμε αναλυτές της κατάστασης, αλλά ανθρώπους που εφαρμόζουν λύσεις.

Το όραμα για την Ελλάδα μετά την κρίση είναι τόσο απλό όσο και δύσκολο. «Νέο μοντέλο ανάπτυξης, πιο αποτελεσματικό Κράτος». Αν υλοποιήσουμε σε μεγάλο βαθμό το όραμα, τότε θα αντέξουμε καλύτερα στο επόμενο Τσουνάμι, την επόμενη κρίση. Αλλιώς η επόμενη φορά ίσως να κρύβει «πυρηνική», κοινωνική έκρηξη.